

V. Podnieks.

Bibliotekāre Aina Mežavilks

“Vēl daudz ir tādu bibliotēku, kur lasītājam jāieiet kā nevīžīgā grāmatu krautuvē. Acīs duras vienīgi nekārtīgi izmētātas avīzes, piecus gadus veci plakāti un izgāzelētas grāmatu rindas plauktos. Ir arī citādas bibliotēkas. Paverot Valmieras rajona Bērzaines ciema tautas un ieejot bibliotēkā - pirmajā istabā neredz nevienu grāmatu skapi.

- Tā ir mūsu lasītava, stāsta bibliotekāre komjauniete Aina Mežavilka. – Reizē kalpo arī pašdarbības mēģinājumiem

Tas izliekas gandrīz vai neticami – istabā ir priekšzīmīga kārtība. Pēc mēģinājuma uz grīdas neatradīsiet pat sērkokociņu.

Lasītavas vidū pamatīgs galds. Uz tā jaunākie avīžu numuri, žurnāli, dažādi fotoalbumi. Jaunais lasītājs, ko aizrauj māksla, albūmā “Uz skatuvēm” atradīs visu galveno par republikas teātra dzīvu un aktieru sasniegumiem. Materiāli rūpīgi vākti un sakārtoti. Gados vecāks cilvēks, kam galvenā aizraušanās dzīvē ir darbs, arī nav aizmirsts. – Lūdzu, palasiet! – it kā aicina albums par Vissavienības lauksaimniecības izstādi. Abi grāmatu draugi, kā jaunais, tā vecais, kopīgi var papētīt, ko lasīt turpmāk. Tikai jāpaņem albums “Izlasī!”, kurā īsi pastāstīts par jaunākām grāmatām. Tāpat ir vērts paskaņties arī albūmu par kinofilmām, kur savāktas daudzas recenzijas no republikāniskajiem laikrakstiem. Lai lasītājiem te būtu arī patīkami, uz galda un uz logiem ziedi, pie sienām gleznas.

Taču tas vēl nav viss. Pie sienas ir dažādas diagrammas par sava ciema kolchoza “Bērzaine”. Vienā, piemēram, stāstīts, cik šajā gadā ieplānots iegūt graudaugu, tehnisko un lopbarības kultūru no hektāra. Otrā ir parādīta viena cilvēka saražotās kūdras nozīme kolhozā. Ļoti vērtīga ir diagramma “Sekosim Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza pieredzei”. Tajā pastāstīts par kultūraugu un zāļu sēklu audzēšanu, darba spēka patēriņu un citiem svarīgiem jautājumiem šajā Valmieras rajona kolhozā.

No labās Aina Šamšele izsniedz grāmatas kolhoza pārdevējai Astrai Pundiņai. Pie grāmatu skapja fermu pārzīne Leontīne Mangale. Foto J. Krieviņš. 1952. Gads

Vienā stūrī pie sienas diplomu.

Par ko gan tie varētu būt?

- Par ciema jauniešu sasniegumiem sportā, – lepni atbild bibliotekāre. Viņa ir arī centīga volejboliste un pirmām kārtām vērs uzmanību uz diplomu, kurā apliecina, ka pagājušajā gadā rajona lauku jauniešu spartakiādē kolchozu sieviešu volejbolu komanda izcīnīja 1. vietu. Zem diplomiem novietots galdiņš ar instrukcijām un grāmatām par sportu.

-Tas ir mūsu sporta stūrītis, - piemetina bibliotekāre.

Drusciņ tālāk novietoti stendi "Padomju tehnikas jaunumi" un "Sociālistiskā darba pirmrindnieku pieredze" ar bagātīgu grāmatu un brošūru klāstu.

Te iekārtota vitrīna ar partijas 20.kongresa materiāliem.

-To jau atradīs katrā bibliotēkā. Parasta lieta, - varētu iebilst. Un tomēr Bērzainē ir mazliet savādāk. Tā iekārtota ar lielu rūpību un mīlestību. It sevišķi par to liecina puķes, kas novietotas pie vitrīnas.

Bērzaines ciema bibliotēkas lasītāji nāk no kolchoza "Bērzaine" un padomju saimniecības "Burtnieki" nodaļas "Vākšēni". Patlaban ieradusies jaunā slaucēja Aina Andersone. - Jau izlasīju, - viņa saka un noliek uz galda O. Flobēra "Izlasī" un R. Blaumaņa "Izlasī". No jauna tā izvēlas E. Vilka "Rudens dienās", A. Saksas "Dzirksteles naktī" un A. Kuprina "Izlasī".

Pie sienas bibliotēkā ir labāko lasītāju saraksts. Tajā var atrasts kolchoza dārznieces Mirdzas Vīras, skolnieču Zentas Pachamovas, Mildas Ozolas un citus vārdus. Taču Andersones tur nemana. Atliek vienīgi piezīmēt, ka Bērzaines ciema lasītāji ir dedzīgi grāmatu mīļotāji. Izvēle ir krietna – bibliotēkā 4300 sējumu.

Viss, kas bibliotēkā redzams ir tikpat kā vienīgi Mežavilkas roku darināts. Taču tā ir tikai puse no viņas darba.

Ja ieejam kolchozā "Bērzaine", iepriecina garas diagrammu ailes pie kantora sienas. Par ko tik tās nestāsta? Kādi uzdevumi šogad laukkopībā, cik piena katru mēnesi no katriem 100 ha. Kochoza goda plāksne, kas stāsta par kolchoza pirmrindniekiem līdz 1.jūlijam, arī Mežavilkas darinājums.

Kolchoza ir 4 brigādes un katrā - sarkanais stūrītis. Arī katrā stūrītī redzamas sienu avīzes, lozungi, plakāti un diagrammas. Šie materiāli stāsta, cik lieli uzdevumi brigādei veicami šogad un cik saražots pērn, nav aizmirsta arī lopkopība. Arī šeit savu roku pielikusi komjauniete Mežavilka. Bez tam viņa ieplānojusi katrā brigādē ierīkot ceļojošo bibliotēku. Jau uz diviem aizvesti skapji un drīzumā turp nogādās arī grāmatas.

Aina Mežavilka ir bijusī slavenā riteņbraucēja Šamšeļa, sporta biedrības "Vārpa" čempione. Ar kādu neatlaidību agrāk viņa cīnījās par rekordiem riteņbraukšanā, ar tādu pašu dedzību tagad strādā par bibliotekāri.

"Padomju Jaunatne", 1956. gada 8. septembris